

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 624

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 iulie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 502 din 17 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (5), ale art. 17 și ale art. 18 alin. (1) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare	2–11	a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale Anti-Doping	13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
339. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022 privind constituirea Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD	12	343. — Decizie privind menținerea domnului Dan Trăsnea în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	14
340. — Decizie privind eliberarea domnului Alin Marius Andrieș, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor	12	344. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Costinel-Daniel Nache a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Vamale Române	14
341. — Decizie privind numirea domnului Florin-Alexandru Zaharia în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor	13	345. — Decizie pentru eliberarea domnului Adrian Nicușor Nica din funcția de secretar de stat, șef al Corpului de control al prim-ministrului	15
342. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rodica-Maria Picu		346. — Decizie privind eliberarea doamnei Nicoleta-Mioara Cîrciumaru din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	15
		347. — Decizie privind numirea domnului Adrian Nicușor Nica în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 502

din 17 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (5), ale art. 17 și ale art. 18 alin. (1) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (5), ale art. 17 și ale art. 18 alin. (1) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, excepție ridicată de M.C. în Dosarul nr. 4.431/299/2020 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.398D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Andrei Grigoriu, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând criticile cuprinse în notele scrise aflate la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textele de lege criticate sunt în acord cu dispozițiile constituționale invocate, ingerința prevăzută de lege fiind proporțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 9.235 din 27 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.431/299/2020, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (5), ale art. 17 și ale art. 18 alin. (1) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare.** Excepția a fost ridicată de M.C. în soluținarea unei cauze civile. Prin cererea de

chemare în judecată formulată în contradictoriu cu Inspectoratul de Poliție al Județului Neamț, autorul excepției a solicitat să se dispună rectificarea mențiunilor referitoare la condamnarea sa pentru săvârșirea faptei prevăzute de art. 197 alin. 2 lit. b) din Codul penal din 1969, în sensul radierii acesteia din Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor (Registru). În motivare, a susținut că, printr-o sentință penală din anul 1991 a fost condamnat la o pedeapsă de 7 ani închisoare și 3 ani interzicerea unor drepturi, pedeapsa fiind executată până în iunie 1997, iar, printr-o altă sentință penală din anul 2006, a fost admisă cererea de reabilitare judecătorească.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că menținerea în evidența Registrului național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor a unei persoane reabilitate prin hotărâre judecătorească este de natură să încalce art. 169 din Codul penal, în sensul că nu sunt înlăturate decăderile, interdicțiile și incapacitățile rezultate din condamnare. Ca atare, apreciază că efectele reabilitării sunt restrânse în mod nelegal. Totodată, susține că, prin punerea la dispoziția unor entități angajatoare a datelor confidențiale, fără justificarea vreunui pericol, dat fiind statutul de persoană reabilitată, se creează atât o modalitate arbitrară de gestionare a datelor profesionale, cât și premisele nașterii unei stări certe de ostilitate a colegilor, precum și a angajatorului, de natură să primejduiască poziția de salariat a autorului excepției.

7. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, reține că, deși dispozițiile Legii nr. 118/2019 instituie o ingerință în dreptul la viață privată, astfel cum este reglementat și garantat de art. 26 din Constituție și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, simpla existență a unei ingerințe nu este suficientă pentru a atrage neconstituționalitatea sau neconvenționalitatea unor prevederi legale. Reține că, pentru a nu constitui o încălcare a dreptului la viață privată, ingerința trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să existe proporționalitate între soluția aleasă și scopul urmărit. Apreciază că toate condițiile menționate anterior sunt îndeplinite, neputându-se reține încălcarea principiilor izvorâte din jurisprudența Curții Constituționale sau a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, reține că ingerința este prevăzută de Legea nr. 118/2019, iar normele sale sunt clare și previzibile. Totodată, reține că scopul urmărit prin înființarea Registrului este unul legitim și constă în protejarea persoanelor vulnerabile. De asemenea, apreciază că soluția aleasă este proporțională cu scopul urmărit, întrucât în Registru se înscriu date provenite din condamnări penale, acesta nu este public, putând fi consultat doar de către entitățile expres prevăzute de lege, iar persoana interesată

beneficiază de posibilitatea de a consulta Registrul și, eventual, de a solicita rectificarea unor date, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege. În plus, precizează că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 26 martie 1987, pronunțată în Cauza *Leander împotriva Suediei*, s-a reținut că existența unui registru în care sunt ținute date personale cu privire la o persoană nu contravine art. 8 din Convenție, dacă sunt îndeplinite cerințele mai sus menționate. De asemenea, apreciază că normele criticate din Legea nr. 118/2019 sunt clare, accesibile și previzibile, stabilind în mod expres cazurile care nu atrag radierea mențiunilor din Registru, precum și entitățile abilitate să solicite un extras din acesta. În plus, observă că sfera entităților care pot obține un extras din Registru se încadrează în limitele scopului urmărit de lege, nefiind vorba despre orice persoană fizică sau juridică. Totodată, coroborarea dispozițiilor Legii nr. 118/2019 cu prevederile Codului penal nu constituie o chestiune de constituționalitate, ci de interpretare și aplicare a legilor. Cu alte cuvinte, apreciază că nu se poate constata neconstituționalitatea Legii nr. 118/2019 pe motivul că, în opinia autorului, aceasta contravine Codului penal.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) și (5), ale art. 17 și ale art. 18 alin. (1) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 26 iunie 2019, care au următorul conținut:

— Art. 10 alin. (1) și (5): „(1) Scoaterea din evidența cazierului judiciar a persoanelor fizice, în condițiile art. 15 din Legea nr. 290/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu produce efecte asupra datelor din Registru. (...)”

(5) Grațierea, prescripția executării pedepsei, amnistia sau reabilitarea intervenită cu privire la persoanele fizice înscrise în Registru nu conduc la scoaterea acestora din evidența Registrului.”;

— Art. 17: „(1) Organele de urmărire penală sau instanțele de judecată, precum și instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție pot obține o copie de pe Registru în aceleași condiții în care pot obține, potrivit Legii nr. 290/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o copie de pe cazierul judiciar al persoanei în cauză.

(2) Instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice, centrale și locale, pot obține o copie de pe Registru în aceleași condiții în care pot obține, potrivit Legii nr. 290/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, extrasul de pe cazierul judiciar.

(3) În copia de pe Registru se înscriu toate datele existente în Registru cu privire la persoana în cauză.

(4) La solicitare, entitățile prevăzute la alin. (1) pot obține fotografiile, datele dactiloscopice sau profilul genetic al persoanei înscrise în Registru în aceleași condiții în care pot obține și copia de pe Registru.

(5) La solicitare, entitățile prevăzute la alin. (2) pot obține fotografiile persoanei înscrise în Registru în aceleași condiții în care pot obține și copia de pe Registru.”;

— Art. 18 alin. (1): „(1) Instituțiile din sistemul de învățământ, sănătate sau protecție socială, precum și orice entitate publică sau privată a cărei activitate presupune contactul direct cu copii, persoane în vârstă, persoane cu dizabilități sau alte categorii de persoane vulnerabile ori care presupune examinarea fizică sau evaluarea psihologică a unei persoane au obligația de a solicita persoanelor cu care încheie raporturi de muncă, contracte de voluntariat sau alte asemenea raporturi prezentarea certificatului de integritate comportamentală.”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, normele criticate sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 26 alin. (1) și (2) privind viața intimă familială și privată, cât și prevederilor art. 8 referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia formulează criticile de neconstituționalitate pe două paliere. Astfel, pe de o parte, susține că accesul entităților angajatoare la date confidențiale înscrise în Registru, fără justificarea vreunui pericol, dat fiind statutul de persoană reabilitată, constituie o modalitate arbitrară de gestionare a datelor din Registru și creează premisele unei stări de ostilitate în mediul în care își se exercită profesia, contrar dispozițiilor constituționale și convenționale privind viața intimă familială și privată, iar, pe de altă parte, susține că menținerea datelor înregistrate ale unei persoane reabilitate prin hotărâre judecătorească în Registru este de natură să aducă atingere dispozițiilor art. 169 din Codul penal, în sensul că nu sunt înlăturate decăderile, interdicțiile și incapacitățile rezultate din condamnare. Cu alte cuvinte, apreciază că înscrierea în Registru restrânge, în mod nelegal, efectele reabilitării.

14. Cu titlu preliminar, în ceea ce privește operaționalizarea unui registru național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale asupra minorilor, Curtea reține că, potrivit considerentului 43 din Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatarei sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului, „statele membre pot lua și măsuri administrative suplimentare cu privire la autori, cum ar fi înregistrarea persoanelor condamnate pentru infracțiunile menționate în prezenta directivă în registrele persoanelor condamnate pentru infracțiuni sexuale”. Cu alte cuvinte, este permis statelor membre să organizeze registre cu persoanele condamnate pentru săvârșirea infracțiunilor ce privesc abuzul sexual al copiilor, exploatarea sexuală a copiilor, infracțiuni referitoare la pornografia infantilă, ademenirea copiilor în scopuri sexuale.

15. Curtea reține că și în alte state europene au fost organizate și operaționalizate registre pentru înscrierea infracțiunilor sexuale comise împotriva minorilor atât prin adoptarea unor legi speciale (decret regal în Spania), cât și prin completarea dispozițiilor din codurile penale ori de procedură penală în vigoare (Franța, Cipru, Irlanda, Letonia, Malta, Polonia, Portugalia, Slovenia, Spania, Suedia, Ungaria, Germania și Olanda).

16. Cât privește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea reține că, în Cauza *Gardel împotriva Franței*,

reclamantul — acuzat de viol și agresiune sexuală asupra unei tinere sub vârsta de 15 ani, comise de către o persoană care a abuzat de autoritate — s-a plâns de înscrierea sa în Registrul național judiciar automatizat al autorilor de infracțiuni sexuale (organizat prin Legea nr. 2004-204) și de aplicarea retroactivă a legii care impunea obligații mai severe comparativ cu cele existente la momentul condamnării sale, invocând încălcarea prevederilor art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. A fost necesar ca instanța europeană să aprecieze dacă înscrierea în Registrul autorilor infracțiunilor sexuale poate fi considerată „o pedeapsă” în sensul art. 7 alin. 1 din Convenție sau dacă reprezintă o măsură care nu se înscrie în câmpul de aplicare a acestei prevederi. În cauză, prin Hotărârea din 17 decembrie 2009, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că înscrierea reclamantului în registrul autorilor de infracțiuni sexuale a fost realizată ca urmare a condamnării sale, dat fiind că înscrierea în fișier a persoanelor care, la fel ca reclamantul, au fost condamnate la închisoare pentru o durată mai mare de 5 ani pentru comiterea de infracțiuni sexuale se face în mod automat. Cât privește calificarea juridică în dreptul intern, instanța europeană a observat că, potrivit deciziei nr. 2004-492 DC din 2 martie 2004, pronunțată de Consiliul Constituțional din Franța, măsura în litigiu constituie mai curând o „măsură de asigurare a ordinii publice” decât o sancțiune și că, în conformitate cu prevederile inechivoce ale art. 706-53-1 din Codul de procedură penală, registrul autorilor de infracțiuni sexuale a fost creat cu scopul de a împiedica comiterea repetată a infracțiunilor sexuale sau violente și de a asigura identificarea și localizarea autorilor unor astfel de fapte. Referitor la scopul și natura măsurii contestate, reclamantul a estimat că noua obligație impusă lui are caracter punitiv. Cu toate acestea, Curtea a considerat că scopul principal al acestei măsuri este prevenirea comiterii repetate a infracțiunii. Curtea a reținut că înscrierea în registrul autorilor de infracțiuni sexuale și obligațiile aferente nu constituie o „pedeapsă” în sensul art. 7 paragraful 1 din Convenție, așa că nu este aplicabil principiul potrivit căruia legea nu trebuie să aibă efect retroactiv.

17. Totodată, în Hotărârea din 26 ianuarie 1999, pronunțată în Cauza *Adamson împotriva Regatului Unit*, s-a ridicat problema atacurilor justițiare împotriva pedofililor după ce identitatea lor a fost dezvăluită în presă. Însă instanța de la Strasbourg nu a acceptat că există vreo legătură între aceste atacuri și înregistrarea infractorilor și nici că această obligație ar duce la dezvăluirea de informații care nu sunt deja cunoscute de public. Nu a fost adusă nicio dovadă că reclamantul este supus vreunui risc de a fi atacat sau de a fi umilit public ca rezultat al obligației de înregistrare. Curtea Europeană a considerat că înscrierea infractorilor în registru contribuie la o rată mai scăzută a recidivei, deoarece infractorul știe că înregistrarea facilitează descoperirea sa de către poliție în caz că recidivează. Același aspect a fost dezbătut prin Hotărârea din 21 octombrie 1998, pronunțată în Cauza *Ibbotson împotriva Regatului Unit*, când Comisia a recunoscut că au existat cazuri în care au fost puse la dispoziția publicului informații din registrul infractorilor sexuali și au fost pornite campanii împotriva acestor infractori, îngreunând reintegrarea lor în societate. Însă aceste dificultăți nu au fost relevante în evaluarea Comisiei pentru a determina dacă măsura în cauză constituie o pedeapsă. Comisia a considerat că acestea reprezintă o reacție a publicului față de un anumit gen de infracțiuni și nu decurg din obligația de înregistrare. Comisia a statuat că această măsură nu impune decât o înregistrare și este complet separată de procedura obișnuită de condamnare, astfel că ea nu poate fi considerată ca fiind o „pedeapsă” în sensul art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Cu toate acestea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în Hotărârea din 13 noiembrie 2012, pronunțată

în Cauza *M.M. împotriva Regatului Unit*, că, în contextul înregistrării și comunicării datelor din cazier, la fel ca în cazul înregistrărilor convorbirilor telefonice, supravegherii secrete și a misiunilor sub acoperire, este esențial să existe reguli clare și detaliate care să reglementeze întinderea și aplicarea măsurilor — printre altele, durata, stocarea, utilizarea, accesul terților, proceduri de păstrare a integrității și confidențialității datelor, precum și procedura distrugerii lor, pentru a oferi suficiente garanții împotriva riscului de abuz și arbitrarului. Colectarea fără discernământ a tuturor datelor din cazier nu poate fi conformă art. 8 din Convenție în absența unor regulamente clare și detaliate care să specifice garanțiile aplicabile și regulile privind circumstanțele colectării datelor, durata păstrării, utilizarea și condițiile distrugerii lor.

19. În continuare, în lumina reperelor legislative și jurisprudențiale reținute în precedent, analizând mecanismul de organizare a Registrului, Curtea observă că Legea nr. 118/2019 reglementează înregistrarea automată [prin preluarea în acest sistem de evidență a informațiilor introduse în evidențele cazierului judiciar privind persoanele fizice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) și b)] sau nominală [prin înscrierea datelor cu caracter personal și a datelor judiciare ale persoanelor fizice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c)], precum și preluarea, în integralitate, pentru fiecare persoană în cauză, a datelor cu caracter personal și a datelor judiciare prevăzute la art. 8 alin. (11) și (13), art. 9 și 11 din Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 13 noiembrie 2009. Înregistrarea automată, prin preluarea în acest sistem de evidență a informațiilor înscrise în cazierul judiciar, privește: pedepsele, măsurile de siguranță și educative, pronunțate prin hotărâri judecătorești definitive; renunțarea sau amânarea aplicării pedepsei, începerea, întreruperea și încetarea executării pedepselor și a măsurilor educative, suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, înlocuirea, eşalonarea și achitarea amenzii penale; amnistia, grațierea, prescripția executării pedepsei, reabilitarea, caracterul politic al condamnării; pedepsele și măsurile pronunțate prin hotărâri penale definitive de instanțele judecătorești din străinătate, precum și măsurile luate prin actele efectuate de organele judiciare penale din străinătate, dacă aceste hotărâri au fost recunoscute de organele române competente; hotărârile definitive care impun rectificări în cazierul judiciar; extrădarea [art. 9 din Legea nr. 290/2004], precum și datele privind persoanele fizice față de care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale sau față de care a fost luată una dintre măsurile preventive prevăzute de Codul de procedură penală, notate, în mod provizoriu, în cazierul judiciar, până la soluționarea definitivă a cauzei, când se șterg din evidență [art. 11 din Legea nr. 290/2004].

20. Curtea reține că, în dreptul comparat, există și regimuri de înregistrare a persoanelor care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor mult mai extinse față de legislația românească. În acest sens, Curtea observă dispozițiile Legii nr. XXVIII/2011 privind protecția minorilor din Malta, în conformitate cu care instanța de judecată poate decide că trebuie înscrisă în registru o persoană care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni care nu este menționată în Legea privind protecția minorilor, întrucât constituie un pericol pentru educația, îngrijirea, custodia, bunăstarea sau creșterea minorilor și, totodată, vor fi înscrise în registru persoanele cu tulburări psihice, declarate nevinovate. Pe de altă parte, Curtea reține că instanța de la Strasbourg a constatat încălcarea art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale atunci când persoanele înregistrate în registru au fost achitate sau nu s-au dispus sancțiuni de natură penală cu privire la acestea. În acest sens, Curtea are în vedere Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată în Cauza *M.K. împotriva Franței*, în care instanța

europăeană a reținut că reclamantul a fost achitat în primul proces, iar, în al doilea, partea vătămată și-a retras plângerea. Totuși, datele lui personale au fost păstrate, împotriva voinței sale. Păstrarea unei baze de date care include și condamnări pentru infracțiuni minore, precum și achitări este complet diferită de păstrarea unei baze de date privind infractorii periculoși. Reglementarea atacată în cauză nu făcea diferențe între condamnați și persoane care au fost doar investigate, fără a fi trimise în judecată. În concluzie, Curtea a considerat că statul pârât și-a depășit marja de apreciere admisă prin stocarea amprentelor digitale ale persoanelor bănuite de comiterea infracțiunilor, dar necondamnate și, prin urmare, a constatat că a existat o încălcare a art. 8 din Convenție.

21. Curtea reține că înregistrarea și stocarea în Registru a informațiilor introduse deja în cazierul judiciar, a datelor cu caracter personal și a datelor judiciare ale persoanelor prevăzute de lege este stabilită în art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2019, prin reglementarea scopului normei, și anume prevenirea și combaterea faptelor de natură sexuală, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, prevăzute și pedepsite de legea penală, precum și evitarea riscului recidivei.

22. De asemenea, Curtea observă că Registrul se organizează de Ministerul Afacerilor Interne și se ține de unitățile Poliției Române, prin structuri specializate în acest domeniu, așadar se află sub controlul și în responsabilitatea unor organe ale statului. Acest aspect prezintă importanță, câtă vreme, prin Hotărârea din 24 septembrie 2019, pronunțată în Cauza G.C. și alții împotriva *Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)*, C-136/17, în care un reclamant a solicitat dezindexarea unor link-uri care duc spre două articole care descriu ședința de judecată în materie penală în cursul căreia a fost condamnat la o pedeapsă de 7 ani de închisoare și la o pedeapsă complementară de 10 ani de supraveghere socio-judiciară pentru infracțiuni de agresiune sexuală asupra unor minori de 15 ani, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră) a reținut că art. 8 alin. (5) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date prevede că prelucrarea datelor referitoare la infracțiuni, condamnări penale sau măsuri de securitate se poate efectua numai sub controlul autorității publice sau dacă garanțiile corespunzătoare și specifice sunt prevăzute de dreptul intern, sub rezerva derogărilor pe care statul membru le poate acorda în temeiul dispozițiilor de drept intern. Cu toate acestea, un registru complet al condamnărilor penale nu poate fi ținut decât sub controlul autorității publice. Nicio altă dispoziție din directiva menționată nu prevede o derogare generală de la această interdicție în favoarea unei prelucrări precum cea efectuată în cadrul activității unui motor de căutare.

23. Totodată, referitor la durata păstrării informațiilor în Registru, Curtea reține că persoanele fizice înscrise în acesta în temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 118/2019 se scot din evidență în una dintre următoarele situații: faptele pe care le-au săvârșit nu mai sunt prevăzute de lege ca infracțiuni; s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau clasarea față de ele ori s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal; au trecut 10 ani de la data când s-a pronunțat o hotărâre definitivă de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei și nu s-a dispus amânarea sau revocarea acesteia; au trecut 20 de ani de la data introducerii în Registru, dacă pedeapsa aplicată este de cel mult 5 ani; la împlinirea vârstei de 85 de ani, dacă pedeapsa aplicată este mai mare de 5 ani; au decedat [art. 10 alin. (2) lit. a)-f) din Legea nr. 118/2019]. Persoanele fizice înscrise în Registru în temeiul art. 2 alin. (1) lit. b) și c) din același act normativ se scot din evidență după expirarea termenelor stipulate în comunicările statului de condamnare, în măsura în care aceste hotărâri nu

au fost recunoscute de organele române competente [art. 10 alin. (3) din Legea nr. 118/2019].

24. Analizând durata păstrării datelor în Registru, Curtea reține că împlinirea vârstei de 85 de ani (dacă pedeapsa aplicată a fost mai mare de 5 ani) constituie limita maximă până la care datele înscrise în registru se păstrează în această evidență, iar, dacă pedeapsa aplicată este de cel mult 5 ani, persoanele fizice înscrise în Registru se scot din evidență după ce au trecut 20 de ani de la data introducerii în Registru. Totodată, în cazul pronunțării unei hotărâri definitive de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei, dacă nu s-a dispus amânarea sau revocarea acesteia, persoana fizică înscrisă în Registru se scoate din evidență dacă au trecut 10 ani de la data pronunțării hotărârii menționate. Dacă faptele pe care le-au săvârșit persoanele înscrise în Registru nu mai sunt prevăzute de lege ca infracțiuni, dacă s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau clasarea față de persoanele înscrise în Registru ori s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal ori dacă persoanele înscrise în Registru au decedat, acestea sunt scoase din evidență odată cu reținerea/constatarea evenimentului precizat, fără trecerea vreunui termen.

25. Așa încât, cu privire la limitarea exercițiului dreptului la viața intimă, familială și privată, din perspectiva înregistrării și stocării datelor în Registru, Curtea reține că Registrul este prevăzut de lege, organizarea sa fiind reglementată prin Legea nr. 118/2019. Urmează să se analizeze scopul urmărit de legiuitor prin înființarea și organizarea Registrului și dacă acesta este legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim. Sub acest aspect, Curtea reține că, prin organizarea Registrului, legiuitorul a avut în vedere prevenirea și combaterea faptelor de natură sexuală, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, prevăzute și pedepsite de legea penală, precum și pentru a evita riscul recidivei. Potrivit expunerii de motive la lege, în România (în anul 2018) 16% dintre adulții tineri, între 16 și 24 ani, au fost abuzați sexual ca minori; 2400 de copii sunt abuzați sexual în fiecare an; anual avem peste 700 de cazuri de nașteri la fete cu vârsta între 10 și 14 ani, nașteri corelate adesea cu un istoric de abuz sexual; 13500 de copii din România au fost abuzați, neglijanți sau exploatați, în egală măsură fete și băieți; cazurile de pornografie infantilă, pedofilie sau acte sexuale cu minori, incest, lipsire de libertate și trafic de persoane sunt la ordinea zilei; de două ori mai mulți copii au fost exploatați pentru pornografie infantilă în 2017 decât în 2018, 80% dintre aceștia fiind sub 10 ani; rata de recidivă generală, în cazul infracțiunilor de natură sexuală, este de 70%, astfel că „(...) Stabilirea unui registru constând din persoane care au comis infracțiuni sau contravenții de natură sexuală, accesibil instituțiilor abilitate, (...) ar face mai ușoară munca de prevenție a recidivei și repetării abaterilor pentru autorități. (...) Plasarea identității unei persoane în Registrul autorilor de fapte cu caracter sexual este gândită ca o măsură de prevenție a repetării anumitor fapte. (...) Scopul nu este unul punitiv, ci preventiv și de ordine publică. Registrul ar ajuta și la coordonarea cu altfel de astfel de registre la nivel european pentru a preveni fapte comise de cetățeni europeni aflați în evidența registrelor similare, dar și pentru a preveni fapte comise de cetățeni români în alte state membre. (...) Registrul are ca rol și prevenția accesului de persoane condamnate în prealabil la poziții de unde ar putea repeta fapte de natură sexuală. (...)”

26. Curtea reține că justificările prezentate în expunerea de motive la lege sunt relevante și suficiente pentru a constata că scopul urmărit de legiuitor are caracter legitim. Totodată, câtă vreme organizarea Registrului răspunde unei nevoi sociale presante, iar alte măsuri de acest gen, precum înscrierea în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare a probelor biologice de la infractorii periculoși, acoperă exclusiv fapte de

natură penală, în timp ce unele agresiuni sexuale sunt încadrate drept contravenții, având în vedere și faptul că înscrierile din cazierul judiciar cu privire la fapte penale de natură sexuală dispar în momentul reabilitării, înlesnind posibilitatea recidivei prin săvârșirea unei fapte penale de aceeași natură, Curtea constată că organizarea Registrului și înregistrarea datelor în Registrul pentru o perioadă mai mare de 20 de ani, dacă pedeapsa aplicată este mai mare de 5 ani (iar infractorul are mai puțin de 65 de ani la data săvârșirii faptei) constituie o măsură adecvată, fiind aptă să îndeplinească exigențele scopului legitim urmărit, și, de asemenea, necesară în vederea realizării scopului legitim urmărit. Așa încât, în condițiile în care prevenirea și combaterea faptelor de natură sexuală, de exploatare a unor persoane vulnerabile și a minorilor se poate realiza, printre altele, printr-o evidență exhaustivă, întinsă pe o perioadă de timp relevantă, durata extinsă a limitei maxime — cât privește obligația de stocare a datelor în Registrul — este o măsură adecvată și necesară pentru îndeplinirea scopului legitim urmărit. În acest sens sunt și mențiunile din expunerea de motive la Legea privind Registrul automatizat național cu privire la autorii contravențiilor și infracțiunilor sexuale, de hărțuire sau asupra minorilor (PL-x nr. 552/2018), potrivit cărora „(...) stocarea datelor personale, dactiloscopice și genetice a autorilor unor infracțiuni de natură sexuală pe o perioadă mai lungă de timp ar asigura o bază de date separată de cazierul judiciar, asemenea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare sau al Sistemului automat de identificare pe baza impresiunilor papilare, bază de date ce poate fi folosită rapid de către autorități în cazul semnalării anumitor fapte de natură sexuală.”

27. Totodată, Curtea constată că durata stocării informațiilor înscrise în Registrul nu este disproporționată în raport cu scopul legitim urmărit prin înregistrarea acestora în evidența automatizată, reglementată prin Legea nr. 118/2019, având în vedere faptul că rata recidivei, în cazul infracțiunilor de natură sexuală, de exploatare a unor persoane vulnerabile sau a minorilor este de 70%, dinamica fenomenului infracțional fiind direct proporțională cu intervalul temporal reglementat, așa încât acoperă elementul de temporalitate în care posibilitatea recidivei rămâne actuală. De asemenea, întinderea în timp a stocării informațiilor înscrise în Registrul ține seama de natura infracțiunilor și de recrudescența comportamentelor deviante, care se abat de la exigențele axiologice ce caracterizează o societate democratică.

28. Curtea reține, totodată, că persoana care figurează în evidența Registrului poate cere rectificarea datelor înscrise sau a notărilor provizorii dacă acestea nu corespund situației reale sau dacă înregistrarea lor nu s-a făcut cu respectarea dispozițiilor legale. De asemenea, persoana căreia i s-a respins cererea de rectificare a datelor înscrise în Registrul poate introduce contestație, inclusiv pentru situația în care eroarea înregistrării în registrul nu se datorează unității de poliție, în termen de 30 de zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază teritorială de competență domiciliază (în temeiul art. 32 și 33 din Legea nr. 290/2004, care se aplică în mod corespunzător și în situația cererilor de rectificare a datelor din Registrul).

29. Așa încât, Curtea constată că, din perspectiva duratei stocării informațiilor, legiuitorul nu și-a depășit marja de apreciere și a asigurat un echilibru echitabil între interesul public și cel privat, înregistrarea și retenția datelor pe o durată suficientă constituind măsuri necesare și adecvate pentru prevenirea și investigarea în condiții de celeritate și eficiență crescută a infracțiunilor sexuale comise asupra unor categorii de persoane vulnerabile.

30. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a apreciat că, tocmai datorită naturii și specificului primei etape, a reținerii și stocării datelor, din moment ce legiuitorul consideră necesară reținerea și stocarea datelor, prin ea însăși doar

această operațiune nu contravine dreptului la viață intimă, familială și privată ori secretului corespondenței. Nici Constituția și nici jurisprudența Curții Constituționale nu interzic stocarea preventivă, fără o ocazie anume, a datelor de trafic și de localizare, cu condiția însă ca accesul la aceste date și utilizarea lor să fie însoțite de garanții și să respecte principiul proporționalității (Decizia nr. 440 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 4 septembrie 2014, paragraful 60). În cauză, cât privește Registrul, cu atât mai mult se justifică necesitatea reținerii și stocării datelor, cu cât Registrul a fost organizat în scopul prevenirii și combaterii faptelor de natură sexuală, de exploatare a unor persoane sau a minorilor, prevăzute și pedepsite de legea penală, precum și pentru a evita riscul recidivei. Normele criticate conferă o eficiență suplimentară cadrului normativ existent care reglementează competența organelor de urmărire penală de cunoaștere, supraveghere și identificare operativă a persoanelor care au săvârșit infracțiunile enumerate în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 118/2019.

31. Cu privire la durata stocării datelor din registrul, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, în Hotărârile din 22 iunie 2017, respectiv din 13 februarie 2020, pronunțate în cauzele *Aycaguer împotriva Franței*, respectiv *Gaughran împotriva Regatului Unit*, că statul și-a depășit marja de apreciere, iar afectarea dreptului la respectarea vieții private a reclamantului a fost disproporționată, întrucât, în prima cauză, procedura de radiere din Registrul era prevăzută doar în cazul persoanelor suspectate, nu și în cazul persoanelor condamnate, iar, în cea de-a doua cauză, s-a constatat că există un regim de păstrare a datelor pentru o perioadă nedeterminată. Instanța europeană a reținut că, în cazul în care statul se plasează la limita marjei de apreciere, acordându-și o competență extinsă de înregistrare, pe o perioadă nedeterminată, existența și funcționarea anumitor garanții devin decisive. În mod similar a statuat instanța europeană și în Hotărârea din 24 ianuarie 2019, pronunțată în Cauza *Catt împotriva Regatului Unit*, în care, cu referire la o „bază de date a extremismului”, a acceptat existența unei nevoi presante de a se colecta date cu caracter personal despre reclamant, însă nu a confirmat existența unei nevoi presante de a se înregistra pe un termen nelimitat datele reclamantului. Curtea a subliniat, încă o dată, că, acolo unde statul a ales să instituie un asemenea sistem, necesitatea unor garanții procedurale efective devine decisivă. Acele garanții trebuie să permită radierea oricăror asemenea date, odată ce păstrarea lor a devenit disproporționată.

32. În aceste condiții, având în vedere cele reținute anterior, Curtea constată că etapa înregistrării și stocării în Registrul a datelor menționate în Legea nr. 118/2019 oferă garanții adecvate și efective în vederea respectării dreptului la respectarea vieții intime, familiale și private, având în vedere și gravitatea faptelor care au justificat înscrierea datelor în registrul.

33. În ceea ce privește etapa accesului la datele înregistrate în Registrul național, examinând dispozițiile art. 17 și 18 din Legea nr. 118/2019, Curtea reține că accesul la datele înscrise în Registrul este reglementat, în mod diferențiat, după cum copia de pe registrul este solicitată de către organele judiciare, instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție, precum și de instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice, centrale și locale, pe de o parte, ori de către instituțiile din sistemul de învățământ, sănătate sau protecție socială, precum și de către orice entitate publică sau privată a cărei activitate presupune contactul direct cu copii, persoane în vârstă, persoane cu dizabilități sau alte categorii de persoane vulnerabile ori care presupune examinarea fizică sau evaluarea psihologică a unei persoane, pe de altă parte. De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 4 din Legea nr. 118/2019, comunicarea datelor din Registrul se face în condițiile legii, cu respectarea prevederilor Legii

nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, precum și a prevederilor legale în vigoare privind protecția datelor cu caracter personal.

34. Curtea reține că, potrivit art. 17 din Legea nr. 118/2019, au acces la datele din Registrul organelor judiciare, instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție, precum și instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice, centrale și locale, așadar autorități supuse obligației de confidențialitate. Cât privește categoriile de informații, care pot fi accesate de organele abilitate, enumerate în art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 118/2019, Curtea observă că legea stabilește că în copia de pe Registru se înscriu toate datele existente în acesta cu privire la persoana în cauză [art. 17 alin. (3)]. Cu toate că legea reglementează accesul la toate datele existente în Registru cu privire la persoana în cauză, norma permite doar organelor de urmărire penală sau instanțelor de judecată, precum și instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție acces complet în sensul că acestea pot obține atât datele înscrise în Registru, cât și fotografiile, datele dactiloscopice sau profilul genetic al persoanei înscrise în Registru [art. 17 alin. (4)], în timp ce instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice, centrale și locale pot obține, pe lângă datele înscrise în Registru, și fotografiile persoanei înscrise în Registru [art. 17 alin. (5)].

35. Curtea constată că legea prevede garanții adecvate respectării dreptului la viață intimă, familială și privată, în sensul că oferă un acces mai larg organelor judiciare competente la toate datele existente în Registru cu privire la persoana verificată, incluzând fotografiile, datele dactiloscopice sau profilul genetic al persoanei înscrise în Registru și limitează accesul instituțiilor publice și organelor de specialitate ale administrației publice, centrale și locale la fotografiile și datele înscrise în Registru cu privire la persoana în cauză. De altfel, Curtea reține că, prin considerentul 43 din Directiva 2011/93/UE, precitată, se recomandă limitarea accesului la aceste registre în conformitate cu principiile constituționale naționale și cu standardele aplicabile de protecție a datelor, de exemplu, prin limitarea accesului la organele judiciare și/sau de asigurare a aplicării legii.

36. În ceea ce privește accesul la datele înregistrate în Registru al instituțiilor din sistemul de învățământ, sănătate sau protecție socială, precum și accesul oricărei entități publice sau private a cărei activitate presupune contactul direct cu copii, persoane în vârstă, persoane cu dizabilități sau alte categorii de persoane vulnerabile ori care presupune examinarea fizică sau evaluarea psihologică a unei persoane, Legea nr. 118/2019 este mult mai restrictivă, întrucât prevede expres că entitățile menționate pot solicita o copie de pe Registru cu acordul persoanei verificate [art. 18 alin. (3)]. Totodată, legea reglementează în sarcina entităților enumerate anterior obligația de a solicita persoanelor cu care încheie raporturi de muncă, contracte de voluntariat sau alte asemenea raporturi prezentarea certificatului de integritate comportamentală [art. 18 alin. (1)]. Potrivit art. 3 lit. a) din Legea nr. 118/2019, certificatul de integritate comportamentală este documentul eliberat persoanelor fizice, care atestă lipsa înscrierilor în Registru sau, după caz, datele înscrise în Registru cu privire la acestea. Referitor la acest din urmă aspect, Curtea reține că, preluând considerentul 40, art. 10 alin. (2) din Directiva 2011/93/UE prevede că statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când recrutează o persoană pentru activități profesionale sau activități organizate de voluntariat care implică contactul direct și periodic cu copii, angajatorii au dreptul să solicite informații, în conformitate cu legislația națională, prin orice modalitate adecvată, precum accesul la cerere sau prin intermediul persoanei în cauză, cu privire la existența unor condamnări penale pentru infracțiunile menționate la art. 3-7 din directivă sau cu privire la orice decăderi din drepturi în ceea ce privește

exercitarea de activități care implică contactul direct și periodic cu copii care decurg din respectivele condamnări penale.

37. Așa încât, având în vedere cele reținute anterior, Curtea constată că dispozițiile art. 17 și 18 din Legea nr. 118/2019, criticate — reglementând entitățile care au acces și pot utiliza datele înscrise în Registru, stabilind accesul diferențiat la datele înscrise în Registru al organelor și instituțiilor menționate la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 118/2019, pe categorii de înscrieri, accesul și utilizarea datelor fiind limitate la ceea ce este strict necesar pentru realizarea obiectivului urmărit, iar, în ceea ce privește entitățile enumerate în art. 18 alin. (1) din același act normativ, reglementând un acces condiționat de consimțământul persoanei verificate —, prevăd garanții clare și efective în ceea ce privește accesul la datele înscrise în registru, în vederea respectării dreptului la respectarea vieții intime, familiale și private. Garanțiile menționate vizează etapa accesului și folosirii datelor înscrise în Registru și sunt menite să îndepărteze teama că drepturile personale, de natură intimă, sunt încălcate, astfel că persoanele verificate beneficiază de o protecție suficientă împotriva abuzurilor și a oricărui acces ilicit sau oricărei utilizări ilicite.

38. De altfel, Curtea observă că unele state europene reglementează un acces extins la datele înscrise în Registru. Astfel, în Irlanda, Legea nr. 18/2001 privind infractorii sexuali permite punerea la dispoziția persoanelor interesate a datelor personale ale infractorului și a informațiilor privind infracțiunea sexuală comisă atunci când un polițist (care trebuie să aibă cel puțin rangul de inspector) consideră că infractorul prezintă un pericol pentru public sau pentru o anumită persoană. Persoanele interesate sunt cele periclitate de prezența infractorului (art. 14D alin. 1 și 2 din Legea nr. 18/2001). În Letonia, secțiunea 72 alin. 4 din Legea privind protecția drepturilor copiilor prevede că, pentru ca o persoană să își poată îndeplini îndatoririle în cadrul unei instituții sau să participe la organizarea unui eveniment, organizatorul evenimentului sau managerul instituției are obligația să solicite informații de la registrul pedepselor, pentru a verifica dacă persoana în cauză îndeplinește cerințele legale, iar aceste informații trebuie verificate din nou cel puțin o dată pe an (Legea privind protecția drepturilor copiilor). În Polonia, datele din registrul public și din registrul privind persoanele în raport cu care Comisia de Stat pentru prevenirea exploatării sexuale a minorilor sub 15 ani a emis o decizie de înscriere în registru sunt disponibile fără restricții și sunt publicate pe site-ul buletinului informativ al Ministerului Justiției [art. 16 din Legea privind contracararea riscurilor de infracțiuni sexuale și protecția minorilor (din 13 mai 2016)]. În Portugalia pot accesa informațiile din registru comisile pentru protecția copilului și adolescentului, precum și cetățenii care exercită responsabilitatea părintească pentru un minor în vârstă de până la 16 ani, invocând o situație specifică, ce justifică o temere că în zona de rezidență sau în zonele frecventate de minor lucrează sau locuiește o persoană înscrisă în registru (art. 16 alin. 1 din anexa la Legea nr. 103/2015). În Spania, autoritățile publice de protecție a minorilor pot solicita, prin mijloace electronice, responsabilului Registrului central al infractorilor sexuali și al traficului de persoane datele care sunt necesare pentru a se asigura că minorul este protejat de oricine este părintele, tutorele sau asistentul maternal al acestuia, chiar și fără consimțământul persoanei vizate, cu condiția ca aceasta să nu fie o informație rezervată judecătorilor și instanțelor (art. 9 din Decretul Regal nr. 1.110 din 11 decembrie 2015). În Ungaria, pentru monitorizarea persoanelor care au contact direct cu copii, datele privind persoanele care au comis infracțiuni contra bunelor moravuri sau libertății sexuale împotriva copiilor sunt puse la dispoziția unui adult care este ruda unui minor ori educă, supraveghează sau îngrijește un minor și face o cerere de obținere a informațiilor, deoarece îi sunt necesare pentru protejarea minorului și ar fi prea dificil să le obțină în alt mod

(secțiunea 5 din Legea nr. LXXIX din 2021 privind înăsprirea măsurilor luate împotriva pedofililor și modificarea anumitor legi referitoare la protecția copiilor).

39. Cu privire la limitarea exercițiului dreptului la viața intimă, familială și privată, în jurisprudența sa (Decizia nr. 1.258 din 8 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 23 noiembrie 2009, Decizia nr. 440 din 8 iulie 2014, precitată, paragraful 40, Decizia nr. 461 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 35, Decizia nr. 83 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 13 martie 2020, paragraful 45), Curtea Constituțională a stabilit că aceasta trebuie să aibă loc într-o manieră clară, previzibilă și lipsită de echivoc, astfel încât să fie îndepărtată, pe cât posibil, eventualitatea arbitrarului sau a abuzului autorităților în acest domeniu; de asemenea, Curtea Constituțională a reținut că, în materia drepturilor personale, cum sunt dreptul la viața intimă și libertatea de exprimare, precum și a prelucrării datelor cu caracter personal, regula unanim recunoscută este aceea a garantării și respectării acestor drepturi, respectiv a confidențialității, statul având, în acest sens, obligații majoritar negative, de abținere, prin care să fie evitată, pe cât posibil, ingerința sa în exercițiul dreptului sau al libertății. S-a subliniat că excepțiile sunt permise limitativ, în condițiile expres prevăzute de Constituție și de actele juridice internaționale aplicabile în domeniu; Curtea Constituțională nu a negat scopul în sine avut în vedere de legiuitor la adoptarea legii examinate, în sensul că este imperios necesară asigurarea unor mijloace legale adecvate și eficiente, compatibile cu procesul continuu de modernizare și tehnologizare a mijloacelor de comunicare, astfel încât fenomenul infracțional să poată fi controlat și contracarat. S-a arătat că tocmai de aceea drepturile individuale nu pot fi exercitate *in absurdum*, ci pot constitui obiectul unor restrângeri care sunt justificate în funcție de scopul urmărit. Limitarea exercițiului unor drepturi personale, în considerarea unor drepturi colective și interese publice, ce vizează siguranța națională, ordinea publică sau prevenția penală, a constituit în permanență o operațiune sensibilă sub aspectul reglementării, fiind necesară menținerea unui just echilibru între interesele și drepturile individuale, pe de o parte, și cele ale societății, pe de altă parte; prin Decizia nr. 1.258 din 8 octombrie 2009, precitată, Curtea a statuat că într-o logică firească a analizei se impune și examinarea în cauză a respectării principiului proporționalității, o altă cerință imperativă necesar a fi îndeplinită în cazurile de restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale. Acest principiu impune ca măsura de restrângere să fie în acord cu situația care a determinat aplicarea ei și, de asemenea, să înceteze odată cu dispariția cauzei determinante.

40. Prin urmare, Curtea reține că, potrivit principiului proporționalității, orice măsură adoptată de legiuitor trebuie să răspundă unui scop legitim, să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională — menită să asigure justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. Principiul proporționalității impune astfel ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, prin aceasta înțelegându-se că, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile urmărite (a se vedea Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 5 mai 1998, pronunțată în cauza C-157/96, *National Farmers' Union și alții*). În acest context, astfel cum s-a reținut în mod constant și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene [a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 1979, pronunțată în cauza C-44/79, *Haner împotriva Land Rheinland-*

Pfalz; Hotărârea din 24 septembrie 1985, pronunțată în cauza C-181/84, *The Queen, ex parte E.D. & F. Man Sugar Ltd împotriva Intervention Board for Agricultural Produce (IBAP)*], ținând cont de tradițiile constituționale comune statelor membre, măsurile și restricțiile impuse de autoritățile publice trebuie să răspundă efectiv unor obiective de interes general urmărite de comunitate și să nu afecteze în mod disproporționat drepturile și interesele legitime ale destinatarului (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 320 din 12 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 9 iulie 2021, paragraful 31).

41. Cât privește respectarea principiului proporționalității, Curtea reține că o reglementare este considerată proporțională atunci când instituie măsuri aflate într-o legătură logică cu scopul urmărit, limitând la minimum drepturile individuale, iar efectele pozitive ale reglementării le depășesc pe cele negative. Prevenirea, combaterea și investigarea infracțiunilor sexuale și de exploatare a unor categorii de persoane vulnerabile și a minorilor reprezintă un scop important, iar măsurile adoptate prin Legea nr. 118/2019 au o conexiune logică cu acest obiectiv. În contextul înregistrării și stocării datelor în Registru, Curtea a constatat, în paragrafele anterioare ale prezentei decizii, că limitarea exercițiului dreptului la viața intimă, familială și privată nu este disproporționată în raport cu obiectivele de interes general urmărite.

42. Așa încât, Curtea constată că accesul la datele înscrise în Registru constituie o măsură preventivă, menită să împiedice un comportament reprobabil al unui adult, care poate duce la victimizarea unei persoane aparținând unor categorii/grupuri de persoane vulnerabile și a minorilor. Măsura în cauză are scopul de a preveni recidiva și de a facilita investigarea infracțiunilor prevăzute în legea specială, iar, în ciuda posibilelor diferențe ce se pot ivi în practică referitor la natura infracțiunilor săvârșite/nivelul de gravitate al faptei și care, de altfel, sunt avute în vedere în reglementarea duratei de înscriere în Registru prin raportare la pedeapsa aplicată, încălcarea libertății sexuale a victimei rămâne o constantă în raport cu toate posibilele fapte de natură sexuală, incriminate de legea specială. Or, câtă vreme înăsprirea pedepselor nu ar fi fost suficientă pentru prevenirea acestui tip de infracțiuni, reglementat în Legea nr. 118/2019, Curtea constată că accesul la datele înscrise în Registru rămâne singurul mijloc de cunoaștere, supraveghere și identificare operativă a persoanelor care au comis infracțiunile din sfera de reglementare a actului normativ precitat. Curtea constată că — reglementând în mod strict, în art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 118/2019, organele și instituțiile care au acces și pot utiliza datele înscrise în Registru, stabilind accesul diferențiat al acestora la datele înscrise în Registru, iar, în ceea ce privește entitățile enumerate în art. 18 alin. (1) din același act normativ, stabilind un acces la Registru condiționat de consimțământul persoanei verificate — legiuitorul s-a încadrat în marja sa de apreciere și a asigurat un echilibru între interesul public și cel privat, astfel că ingerința în dreptul persoanelor înscrise în Registru la viața privată, din perspectiva accesului la datele înscrise în această evidență, este adecvată, necesară într-o societate democratică și păstrează un just echilibru între interese concurente, fiind justificată în raport cu dispozițiile art. 26 din Constituție, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 din Constituție și prin prisma art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

43. În concluzie, Curtea constată că, și din perspectiva accesului la datele înscrise în Registru, dispozițiile criticate conțin măsuri adecvate, necesare și proporționale cu scopul legitim urmărit, care fac posibilă menținerea unui just echilibru între interese divergente: respectarea drepturilor fundamentale ale persoanei vizând viața intimă, familială și privată și manifestarea ei liberă, pe de o parte, și interesul general al societății în prevenirea și combaterea faptelor de natură sexuală, de exploatare a unor persoane sau a minorilor,

prevăzute și pedepsite de legea penală, precum și pentru evitarea riscului recidivei, pe de altă parte.

44. De altfel, Curtea observă că și Consiliul Constituțional francez a stabilit, prin Decizia nr. 2004-492 DC din 2 martie 2004, că înregistrarea identității unei persoane în registrul național automatizat al autorilor de infracțiuni sexuale prevăzut la art. 706-47 din Codul de procedură penală are ca scop prevenirea recidivei și facilitarea identificării infractorilor. Rezultă că această înregistrare nu constituie o sancțiune, ci o măsură polițienească. Este de competența legiuitorului să stabilească regulile privind garanțiile fundamentale acordate cetățenilor pentru exercitarea libertăților, asigurând concilierea între respectarea vieții private și protejarea ordinii publice. De asemenea, în Decizia nr. 1 din 13 ianuarie 2011, Curtea Constituțională belgiană s-a referit la situația condamnărilor prin simpla declarație a vinovăției. În speță, au fost atacate reglementări din Legea din 31 iulie 2009 cu privire la cazierul judiciar, care stipulau că trebuie înregistrate în cazier și condamnările prin simpla declarație a vinovăției. Totodată, au fost contestate și dispozițiile privind „modelul 2”, care menționa anumite infracțiuni comise împotriva minorilor. Acestea rămăneau la cazier și după expirarea termenului de 3 ani. Mai mult, instituțiile și organizațiile în care au loc activități cu minori puteau solicita un extras tip „model 2” de la candidații care doresc o slujbă. Curtea a stabilit că această prevedere nu este contrară principiului egalității în drepturi, dreptului la viață privată și nici dreptului de liberă alegere a profesiei. Având în vedere gravitatea prejudiciului adus minorilor care au fost victime ale unor asemenea infracțiuni, legiuitorul are dreptul să adopte orice reglementare necesară pentru a preveni recidiva. Alegerea măsurilor potrivite pentru atingerea acestui scop este la discreția legiuitorului.

45. Totodată, cu privire la pretinsa încălcare a art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în Hotărârea din 17 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Gardel împotriva Franței*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că înscrierea reclamantului în Registrul autorilor de infracțiuni sexuale a menținut un echilibru echitabil între interesele private și interesele publice aflate în joc și, prin urmare, nu a avut loc încălcarea art. 8 din Convenție. Aceeași concluzie a fost reiterată și în Hotărârea din 17 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *B.B. împotriva Franței*. În mod similar, în Cauza *P.N. împotriva Germaniei*, reclamantul s-a plâns că i s-a încălcat dreptul la viață privată prin colectarea și stocarea în baza de date a poliției a fotografiei și a amprentelor sale. Prin Hotărârea din 11 iunie 2020, pronunțată în cauza menționată anterior, Curtea a considerat că stocarea datelor în cauză (fotografii și amprente) constituie o ingerință mai puțin gravă în dreptul reclamantului decât colectarea de mostre celulare și reținerea profilurilor ADN, care conțin informații mult mai sensibile. În concluzie, măsura în cauză a constituit o ingerință proporțională în dreptul la viață privată al reclamantului și a fost necesară într-o societate democratică, fiind justificată în raport cu art. 8 paragraful 2 din Convenție.

46. Examinând cea de-a doua critică de neconstituționalitate, formulată în prezenta cauză, în prealabil, cu privire la raportarea de către autorul excepției a dispozițiilor atacate la prevederile art. 169 din Codul penal (referitoare la efectele reabilitării de drept sau judecătorești), Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele (Decizia nr. 701 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 15). Cu toate acestea, Curtea reține că, deși impropriu formulată, critica privește încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la viața intimă, familială și privată din perspectiva faptului că persoanele înregistrate în Registrul nu sunt scoase din evidența acestui registru ca urmare a eliminării lor din cazierul judiciar, ca efect al reabilitării judecătorești.

47. Din această perspectivă, Curtea reține că reabilitarea este o cauză care înlătură consecințele condamnării, făcând să înceteze decăderile și interdicțiile, precum și incapacitățile care rezultă din aceasta. Condamnarea pentru săvârșirea unei infracțiuni determină o restrângere a capacității juridice a condamnatului, care nu încetează odată cu executarea pedepsei ori cu stingerea raportului juridic de drept penal în altă modalitate (grațiere, amnistie, prescripția executării pedepsei). Ulterior acestui moment vor continua să subziste anumite consecințe extrapenale, prevăzute în legi speciale sau în alte acte normative, decurgând din simplul fapt al existenței condamnării definitive. Consecințele derivate din orice condamnare pronunțată pentru săvârșirea infracțiunii constau în efectele juridice de ordin penal sau extrapenal, perpetue sau de lungă durată, care decurg din însuși faptul condamnării penale, și creează condamnatului o situație dezavantajoasă. Aceste consecințe sunt denumite, în art. 169 alin. (1) din Codul penal, decăderi (lipsirea unei persoane de unele dintre drepturile sale civile sau politice), interdicții (interzicerea săvârșirii anumitor fapte juridice sau încheierea unor acte juridice) și incapacități (starea sau situația unor persoane care nu au posibilitatea legală de a se bucura de anumite drepturi), fiecare în parte sau împreună restrângând capacitatea juridică a persoanei condamnate. Reabilitarea are ca efect încetarea decăderilor, interdicțiilor și incapacităților care rezultă din condamnare, dar nu stinge condamnarea. De asemenea, potrivit art. 169 alin. (3) din Codul penal, reabilitarea nu are efecte asupra măsurilor de siguranță luate față de condamnat (obligarea la tratament medical, internarea medicală, interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii, confiscarea specială, confiscarea extinsă).

48. Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 9 din Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 13 noiembrie 2009, în ceea ce privește persoanele fizice, în cazierul judiciar se înscriu date privind: pedepsele, măsurile de siguranță și educative, pronunțate prin hotărâri judecătorești definitive; renunțarea sau amânarea aplicării pedepsei, începerea, întreruperea și încetarea executării pedepselor și a măsurilor educative, suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, înlocuirea, eșalonarea și achitarea amenzii penale; amnistia, grațierea, prescripția executării pedepsei, reabilitarea, caracterul politic al condamnării; pedepsele și măsurile pronunțate prin hotărâri penale definitive de instanțele judecătorești din străinătate, precum și măsurile luate prin actele efectuate de organele judiciare penale din străinătate, dacă aceste hotărâri au fost recunoscute de organele române competente; hotărârile definitive care impun rectificări în cazierul judiciar; extrădarea. De asemenea, în evidența cazierului judiciar se notează, în mod provizoriu, până la soluționarea definitivă a cauzei, când se șterg din evidență, date privind persoanele fizice sau persoanele juridice față de care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale sau față de care a fost luată una dintre măsurile preventive prevăzute de Codul de procedură penală (art. 11 din Legea nr. 290/2004). Art. 15 alin. (1) din Legea nr. 290/2004 stabilește că persoanele fizice înscrise în cazierul judiciar sau cu privire la care s-au făcut notări provizorii se scot din evidență dacă se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)-i) ale alineatului menționat, cum ar fi, de exemplu, intervenirea reabilitării judecătorești sau de drept. Cazierul judiciar constituie

un mijloc de cunoaștere și identificare operativă a persoanelor care au comis infracțiuni contra persoanei și a libertății acesteia, a patrimoniului și, în general, a ordinii de drept și are ca scop prevenirea și combaterea faptelor prevăzute și pedepsite de legea penală. În cazierul judiciar se ține evidența persoanelor fizice și a persoanelor juridice condamnate ori împotriva cărora s-au luat alte măsuri cu caracter penal sau administrativ conform Codului penal, precum și a celor față de care au fost dispuse măsuri procesual-penale (art. 1 și 2 din Legea nr. 290/2004).

49. Pe de altă parte, Curtea reamintește că Registrul a fost organizat în scopul prevenirii și combaterii faptelor de natură sexuală, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, prevăzute și pedepsite de legea penală, precum și pentru a evita riscul recidivei. Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 118/2019, Registrul reprezintă un mijloc de cunoaștere, supraveghere și identificare operativă a persoanelor care au comis următoarele infracțiuni prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează: a) infracțiunea de trafic de persoane prevăzută la art. 210; b) infracțiunea de trafic de minori prevăzută la art. 211; c) infracțiunea de proxenetism prevăzută la art. 213; d) infracțiunea de exploatare a cerșetoriei prevăzută la art. 214; e) infracțiunea de folosire a unui minor în scop de cerșetorie prevăzută la art. 215; f) infracțiunea de folosire a serviciilor unei persoane exploatate prevăzută la art. 216; g) infracțiunea de folosire a prostituției infantile prevăzută la art. 216¹; h) infracțiunea de viol prevăzută la art. 218; i) infracțiunea de agresiune sexuală prevăzută la art. 219; j) infracțiunea de act sexual cu un minor prevăzută la art. 220; k) infracțiunea de corupere sexuală a minorilor prevăzută la art. 221; l) infracțiunea de racolare a minorilor în scopuri sexuale prevăzută la art. 222; m) infracțiunea de hărțuire sexuală prevăzută la art. 223; n) infracțiunea de folosire abuzivă a funcției în scop sexual prevăzută la art. 299; o) infracțiunea de pornografie infantilă prevăzută la art. 374; p) infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri prevăzută la art. 375; q) infracțiunea de incest prevăzută la art. 377; r) infracțiunile prevăzute la lit. a)-q), astfel cum erau prevăzute în Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al României sau în legi speciale, având aceleași elemente constitutive.

50. Legea nr. 118/2019 prevede, în mod expres, că Registrul constituie o evidență distinctă de cea a cazierului judiciar, în cadrul Sistemului Național de Evidență Informatizată a Cazierului Judiciar, constituit potrivit Legii nr. 290/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare [art. 5 alin. (2) din Legea nr. 118/2019]. În Registru se ține evidența: (i) persoanelor fizice condamnate ori împotriva cărora s-au luat alte măsuri cu caracter penal potrivit prevederilor Legii nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și a celor față de care au fost dispuse măsuri procesual-penale în legătură cu infracțiunile prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 118/2019 de către organele competente; (ii) persoanelor de cetățenie română despre care s-au primit comunicări de luare în evidență din partea autorităților centrale din celelalte state membre și a autorităților competente din statele terțe cu privire la săvârșirea unei infracțiuni din cele enumerate la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 118/2019; (iii) persoanelor născute în străinătate despre care s-au primit comunicări din partea autorităților competente ale altor state cu privire la săvârșirea unei infracțiuni din cele enumerate la art. 1 alin. (2) și cu privire la care sunt date că se deplasează sau că se pot deplasa pe teritoriul României. Nu se înscriu în Registru persoanele fizice care la data comiterii faptelor erau minore, cu excepția cazurilor în care instanța de judecată a dispus aceasta în mod expres în cadrul unui proces penal [art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 118/2019]. Înregistrarea în Registru se face automat, prin preluarea în acest sistem de evidență a informațiilor introduse în evidențele cazierului judiciar privind

persoanele fizice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 118/2019, ori nominal, prin înscrierea datelor cu caracter personal și a datelor judiciare ale persoanelor fizice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) din lege, pe baza comunicărilor primite, prin orice canale de comunicare oficiale, de la autoritățile străine competente. De asemenea, în Registru se preiau, în integralitate, pentru fiecare persoană în cauză, datele cu caracter personal și datele judiciare din cazierul judiciar.

51. Potrivit art. 10 alin. (1) și (5) din Legea nr. 118/2019, criticat în prezenta cauză, scoaterea din evidența cazierului judiciar a persoanelor fizice, în condițiile art. 15 din Legea nr. 290/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu produce efecte asupra datelor din Registru, iar grațierea, prescripția executării pedepsei, amnistia sau reabilitarea intervenită cu privire la persoanele fizice înscrise în Registru nu conduc la scoaterea acestora din evidența Registrului. Autorul excepției susține că menținerea în evidența Registrului a unei persoane, ulterior scoaterii acesteia din evidența cazierului judiciar ca urmare a reabilitării judecătorești, restrânge efectele acestei din urmă instituții juridice în mod nelegal.

52. Curtea constată că motivele de neconstituționalitate formulate de autor sunt neîntemeiate și, în acest sens, reamintește că Registrul este organizat ca evidență distinctă de cea a cazierului judiciar, constituind diferența specifică în raport cu genul proxim (cazierul judiciar), câtă vreme scopul organizării Registrului este circumscris sferei faptelor de natură sexuală/de exploatare, prevăzute în art. 1 alin. (2) din Legea nr. 118/2019, săvârșite asupra unor categorii de persoane vulnerabile [enumerare, în art. 3 lit. f) din Legea nr. 118/2019, ca fiind: copii, persoane vârstnice, persoane cu dizabilități, femei, victime ale violenței domestice și ale traficului de persoane, precum și orice altă persoană care aparține grupului vulnerabil definit în art. 6 lit. p) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare], în timp ce scopul organizării cazierului judiciar este unul general, de prevenire și combatere a tuturor faptelor prevăzute și pedepsite de legea penală. Potrivit art. 1 din Legea nr. 290/2004, cazierul judiciar se organizează în scopul prevenirii și combaterii faptelor prevăzute și pedepsite de legea penală și reprezintă un mijloc de cunoaștere și identificare operativă a persoanelor care au comis infracțiuni contra persoanei și a libertății acesteia, a patrimoniului și, în general, a ordinii de drept. Scopul organizării Registrului îl constituie prevenirea comiterii repetate a infracțiunilor de natură sexuală, de exploatare a unor persoane sau săvârșite asupra minorilor, prevăzute și pedepsite de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 118/2019. Cu alte cuvinte, scopul înregistrării și stocării datelor autorului excepției în Registru, după condamnarea acestuia la o pedeapsă de 7 ani de închisoare și 3 ani interdicerea unor drepturi pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. 2 lit. b) din Codul penal din 1969 (violul, atunci când victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau în tratamentul făptuitorului), este de a preveni infracțiunile de natură sexuală, de exploatare a unor persoane sau săvârșite asupra minorilor, de a combate recidiva și de a facilita identificarea infractorilor.

53. Totodată, Curtea reamintește că reabilitarea este o cauză ce înlătură consecințele condamnării, făcând să înceteze decăderile și interdicțiile, precum și incapacitățile, iar amnistia (postcondamnatorie), grațierea și prescripția executării pedepsei sunt cauze care înlătură sau modifică executarea pedepsei. Or, înscrierile din Registru — deși au natura juridică a unor interdicții *sui generis*, căci interzic persoanelor înscrise în această evidență, temporar sau permanent, săvârșirea anumitor fapte juridice sau încheierea unor acte juridice, respectiv desfășurarea unor activități profesionale, activități de voluntariat sau orice alt tip de activități care presupun contactul direct cu

copiii, contactul direct cu persoane în vârstă, persoane cu dizabilități sau alte categorii de persoane vulnerabile ori examinarea fizică sau evaluarea psihologică a unei persoane (art. 25 din Legea nr. 118/2019) — nu privesc executarea pedepsei, ci constituie o evidență informatizată a datelor, inclusiv dactiloscopice și genetice judiciare, privind persoanele fizice prevăzute de lege. Așa încât, instituții juridice precum reabilitarea judecătorească, grațierea, prescripția executării pedepsei ori amnistia (postcondamnatorie) nu produc niciun efect cu privire la aceste înscrieri. De altfel, așa cum s-a reținut în paragrafele anterioare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în jurisprudența sa, că atât înscrierea în registrul autorilor de infracțiuni sexuale, cât și obligațiile aferente nu constituie o „pedeapsă” în sensul art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Hotărârea din 17 decembrie 2019, pronunțată în Cauza *Gardel împotriva Franței*). Mai mult, Curtea europeană a reținut că cerința înregistrării în Registru nu îngreunează reabilitarea persoanei în cauză și nici nu conduce la stigmatizarea sa.

54. Așa încât, în condițiile în care — astfel cum s-a constatat în paragrafele anterioare ale prezentei decizii — măsura adoptată de legiuitor răspunde unui scop legitim, este adecvată și necesară, Curtea Constituțională constată că ingerința în drepturile private individuale este minimă, iar interesul public protejat este major, din această perspectivă dispozițiile criticate nefiind contrare dreptului constituțional la viața intimă, familială și privată. Scopul normei nu este unul punitiv, ci preventiv și de ordine publică, astfel că plasarea identității unei persoane în Registru constituie o măsură de prevenție a repetării anumitor fapte cu caracter sexual.

55. În sens similar au reglementat și alte state europene, precum: Cipru, unde secțiunea 14 alin. 4 din Legea nr. 91(I)/2014 privind prevenirea și combaterea abuzului sexual și a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile prevede că, prin excepție de la Legea privind reabilitarea condamnaților, condamnările pentru infracțiunile de abuz împotriva copiilor nu se șterg din cazierul judiciar; Finlanda,

unde secțiunea 10 din Legea nr. 770/1993 privind cazierul judiciar prevede că decizia de grațiere nu are niciun efect asupra informațiilor din cazierul judiciar (Curtea observă că, în ambele state, măsura este reglementată mult mai restrictiv, câtă vreme privește chiar cazierul judiciar); Spania, unde art. 10 alin. 1 din Decretul Regal nr. 1.110 din 11 decembrie 2015, prin care se reglementează Registrul central al infractorilor sexuali și al traficului de persoane, prevede că, atunci când victima a fost minoră, iar persoana condamnată este majoră, anularea cazierului judiciar, din care provin informațiile, nu va atrage anularea acestora din registru; Letonia, unde secțiunea 72 alin. 5 din Legea privind protecția drepturilor copiilor stipulează că nu trebuie să lucreze cu copiii (cu excepția oferirii de servicii temporare sau excepționale, precum și a serviciilor prin care nu iau contact cu copiii): (a) persoanele condamnate pentru infracțiuni comise cu violență sau prin amenințarea cu violența, chiar dacă a intervenit reabilitarea, amnistia sau grațierea, cu excepția situațiilor în care, după ce a intervenit reabilitarea sau grațierea, Inspectoratul de Stat pentru Protecția Drepturilor Copiilor a considerat că persoana în cauză nu prezintă niciun pericol pentru copii (profesorii vor fi evaluați după procedura stabilită prin Legea educației); (b) persoanele condamnate pentru infracțiuni contra bunelor moravuri și libertății sexuale, chiar dacă a intervenit reabilitarea, amnistia sau grațierea.

56. În concluzie, având în vedere toate cele reținute în paragrafele anterioare, Curtea constată că Registrul îndeplinește o funcție vitală — protejarea unor categorii/grupuri de persoane vulnerabile [astfel cum sunt definite în art. 3 lit. f) din Legea nr. 118/2019, precum și în art. 6 pct. 16.p) din Legea nr. 292/2011] împotriva exploatării și abuzului sexual, iar organizarea sa asigură un just echilibru între dreptul persoanei la viața intimă, familială și privată, pe de o parte, și interesul general al societății în prevenirea și combaterea faptelor de natură sexuală și de exploatare care vizează aceste categorii de persoane, pe de altă parte.

57. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de M.C. în Dosarul nr. 4.431/299/2020 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 10 alin. (1) și (5), ale art. 17 și ale art. 18 alin. (1) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului
nr. 350/2022 privind constituirea Comisiei pentru examinarea
investițiilor străine directe CEISD**

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, anexa „Componenta Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD” la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022 privind constituirea Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 6 iunie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2025.

Nr. 339.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Alin Marius Andrieș, la cerere,
din funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor**

Având în vedere Cererea domnului Alin Marius Andrieș, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.762 din data de 1 iulie 2025, și Adresa Ministerului Finanțelor nr. 15.799 din data de 1 iulie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.761 din data de 1 iulie 2025,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alin Marius Andrieș se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2025.

Nr. 340.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Florin-Alexandru Zaharia
în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor**

Având în vedere Adresa Ministerului Finanțelor nr. 15.799 din 1 iulie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.761 din 1 iulie 2025, în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin-Alexandru Zaharia se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2025.

Nr. 341.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Rodica-Maria Picu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Agenției Naționale Anti-Doping**

Având în vedere propunerea formulată de Agenția Națională Anti-Doping prin Adresa nr. 2.456/A.N.A.D. din 25 iunie 2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/19.585/C.T. din 26 iunie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 25.354 din 2 iulie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Rodica-Maria Picu, director al Direcției programe de formare specializată în cadrul Institutului Național de Administrație, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale Anti-Doping pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2025.

Nr. 342.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind menținerea domnului Dan Trăsnea
în funcția de consilier de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice în cadrul
Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**

Având în vedere Cererea domnului Dan Trăsnea nr. 47 din 2 aprilie 2025 și Adresa Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor nr. 29.268 din 7 mai 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.831 din 7 mai 2025,

în temeiul art. 29 și al art. 517 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 46 alin. (2) din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, cu modificările ulterioare, precum și al art. 46 alin. (1) și (2¹) și art. 70 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data 11 iulie 2025, data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, domnul Dan Trăsnea se menține în funcția publică de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice, în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, pentru o perioadă de un an.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2025.

Nr. 343.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Costinel-Daniel Nache a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Autorității Vamale Române**

Având în vedere Adresa Autorității Vamale Române nr. 26.419 din 3 iunie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.903 din 3 iunie 2025 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/17.532/C.T. din 4 iunie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 23.056/2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 24 iulie 2025, domnul Costinel-Daniel Nache, director general al Centrului Național de Analiză Imagistică Vamală — Autoritatea Vamală Română, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Vamale Române pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2025.

Nr. 344.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Adrian Nicușor Nica
din funcția de secretar de stat,
șef al Corpului de control al prim-ministrului**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2020 privind organizarea și funcționarea Corpului de control al prim-ministrului, precum și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a activității acestuia, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Nicușor Nica se eliberează din funcția de secretar de stat, șef al Corpului de control al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2025.

Nr. 345.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Nicoleta-Mioara Cîrciumaru
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Ministerului Finanțelor nr. 15.800 din 1 iulie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.763 din 1 iulie 2025,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 18 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 11 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Nicoleta-Mioara Cîrciumaru se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2025.

Nr. 346.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Adrian Nicușor Nica
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Ministerului Finanțelor nr. 15.800 din 1 iulie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.763 din 1 iulie 2025,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 18 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 11 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Nicușor Nica se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 2 iulie 2025.

Nr. 347.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

